

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski

SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej
w sprawie **I. P.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 9 października 2025 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 19 lipca 2024 r., sygn. akt VII Ka 379/24,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze

z dnia 25 stycznia 2024 r., sygn. akt VII K 602/23,

na podstawie art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.

uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do I. P. w zakresie utrzymania w mocy rozstrzygnięcia w pkt. VI ppkt 1 Sądu Rejonowego w Zielonej Górze, a na podstawie art. 435 k.p.k. również wobec D. M. w części dotyczącej utrzymania w mocy rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w pkt. II ppkt. 1 i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu w

Zielonej Górze do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym,

w pozostałym zakresie oddala kasację jako oczywiście bezzasadną i w tym zakresie zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

Michał Laskowski Waldemar Płóciennik Marek Pietruszyński

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 25 stycznia 2024 r., sygn. VII K 602/23 I. P. i D. M. zostali uznani za winnych popełnienia (każdy z nich z osobna) dwóch ciągów przestępstw. Za pierwszy ciąg przestępstw - popełnionych wspólnie - kwalifikowanych z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. zostali odpowiednio skazani na kary 3 lat pozbawienia wolności i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Za drugi ciąg przestępstw również popełnionych wspólnie, kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. wymierzono I. P. 4 lata pozbawienia wolności a D. M. 3 lata pozbawienia wolności. W ramach tego ciągu przestępstw, przypisano oskarżonym - D. M. w pkt II ppkt 1, I. P. w pkt VI ppkt 1 wyroku - popełnienie wspólnie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. na szkodę M.1 i M. B. . Jako kary łączne wymierzono: I. P. 5 lat pozbawienia wolności, a D. M. 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Apelację od tego wyroku wnieśli obrońcy obu oskarżonych i oskarżeni.

Sąd Okręgowy w Zielnej Górze wyrokiem z dnia 19 lipca 2024 r., sygn. VIII Ka 379/24 zmienił zaskarżony wyrok przez uzupełnienie podstawy skazania w pkt II i VI o art. 4 § 1 k.k., wymierzoną D. M. karę łączną obniżył do 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego I. P. .

W kasacji zarzucił rażące naruszenia reguł kontroli odwoławczej przez nieodniesienie się sądu odwoławczego do zarzutów apelacji kwestionujących zasadność przypisania skazanemu wszystkich czynów na podstawie pomawiającej go relacji drugiego ze skazanymi, któremu niesłusznie dano wiarę. Wskazano też na niesłuszne zakwestionowanie wiarygodności relacji skazanego I. P. ha na tej podstawie, że jest osobą nieszczera, a wyjaśnienia dopasowuje do okoliczności

sprawy w jakich się znajduje, podczas gdy jego postawa w procesie i osobowość nie powinny wpływać na ocenę jego wyjaśnień.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroków obu sądów i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W przedmiotowej sprawie zaskarżone kasacją orzeczenie sądu odwoławczego, utrzymujące w mocy wyrok sądu pierwszej instancji w zakresie skazania I. P. i D. M. za przypisane im przestępstwa, w tym również za przestępstwo kwalifikowane z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. popełnione przez nich wspólnie na szkodę M. i M. B., dotknięte było uchybieniem w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej – braku wniosku o ściganie pochodzącego – w zakresie wskazanego przestępstwa – od uprawnionych pokrzywdzonych (art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.).

Stwierdzenie tego uchybienia czyniło wyrok sądu odwoławczego wadliwym. Następstwem tej wadliwości była konieczność uchylenia, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionego zarzutu, wyroku sądu odwoławczego - we wskazanym zakresie – w odniesieniu do oskarżonego I. P., a na podstawie art. 435 k.p.k. również wobec D. M., a z uwagi na przyjętą kwalifikację prawną tego czynu i możliwość złożenia wniosku o ściganie do prawomocnego zakończenia postępowania karnego, należało sprawę - w tej części - przekazać Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W toku ponownego rozpoznania sprawy, sąd powinien uzyskać oświadczenia osób pokrzywdzonych wskazanym czynem, w przedmiocie wniosku o ściganie.

W pozostałym zakresie kasacja została oddalona jako oczywiście bezzasadna.

Oddalenie kasacji w tej formule nie wymagało, zgodnie z treścią art. 535 § 3 k.p.k. sporządzenia pisemnego uzasadnienia, w części oddalającej kasację jako oczywiście bezzasadną.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.

[J.J.]

[a.ł.]

Michał Laskowski Waldemar Płóciennik Marek Pietruszyński

